

10. sep. 1844

FAKTA

Dato:
10. sep. 1844

Sidetæl:
Dagbog B, side 122

Dagbogens placering:
Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr.
KKS14024

Generelle kommentarer:
Notatet slutter brat, ider der mangler et antal blade af dagbogen. Siderne 123-126 udgøres derimod af et senere indskudt blad, med et konstaterende notat af Karl Madsen. Det må formodes, at disse blade har indeholdt et og andet om Lundbyes genindtræden i byen i efteråret 1844, hans forelskelser og det fejlslagne frieri nogle måneder forinden.

Trykt udgave:
Jesper Svenningsen (red.): Seks år af et liv. Johan Thomas Lundbye – Dagbøger om tro, skæbne, kunst og kærlighed, København 2018, s. 233

TRANSSKRIFTION

10 Sept 44. –

Jeg har gjenseet Lorenz Frølich,¹ atter med ham vandret Arm i Arm som i gamle Dage; han er atter borte for en kort Tid paa Møen. Igaar var jeg hos Grundtvigs, det var Svenns² Fødselsdag. Jeg synes nu at være et andet Menneske. I mange Aar har man foreholdt mig: at jeg dog levede et Drømmeliv, det begyndte undertiden at blive klart for mig, men kjær og stærk var Ungdoms-

¹ Malerkammeraten Lorenz Frølich (1820-1908) var netop hjemvendt efter flere års ophold i udlandet.

² Svend Grundtvig (1824-1883).

Billed, a forskjellig Grad efter Malerens Læs.
Men sid at antage dette hemmen og atter tid
at tilskrives Malerens Eendommelighed og
Gemyt en saa væsentlig Indflydelse, hvad jo
Mange saa bestemt vilde benegte. Og her
Ligene, og jo imies ingen Grund til, at det for
dem skulle være anderledes: Dette Punkt. See,
nu staus jeg!

Kjøbenhavn 8 Sept 49.

I Fredags den 6 Sept foretog jeg Begrebet, hvor
jeg i næsten to Maanedes Reise det saa godt:
alle Pleuresander. Som seldantligt gjordes blødt
og Quidents staden en saare berømtes Dittich
fra mig, somer Gang forstedet ved Tiel's
Næghell.

10 Sept 49.

Jeg her gjensat Leroy Frølich, atter med ham
sandsat Arm i Arm som i gamle Dage; her
er atter best for en kort T.D. fra Wien. Og her er
jeg her Grundtogs, det var somer Tidets dag.
Jeg siger mig at være et andet Menneske. I mange
Aar her man forholdt mig: at jeg dog kunde et
Drømmelse, det begjædte imidlertid at blive
blest for mig, men kjæd og stærk var Mygden.